

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 11 de desembre del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. J.M.A.C., i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 26 d'octubre del 2018 el Sr. X., advocat dels Tribunals andorrans i del Sr. J.A.R.C. va demanar la recusació dels Srs. J.M.A.C., Y.P. i M.C., magistrats d'aquest Tribunal.

II.- Per Aute de data 06-11-2018 la Sala Penal d'aquest Tribunal decidí: "INADMETRE A TRÀMIT la recusació formulada contra el M.I. President del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra segons escrit, de data de registre d'entrada 26-10-2018."

III.- Es va donar trasllat als magistrats afectats i aquests van rebutjar la recusació i es va traslladar als recusants l'informe dels magistrats recusats.

IV.- El president del Tribunal Superior de Justícia va designar ponent a la M.I. magistrada del Tribunal Sra. Eulàlia Amat Llari.

V.- Per Aute d'aquesta Sala del 13-11-2018, es va acordar desestimar la recusació M.I. Srs. Y.P. i M.C., magistrats de la Sala Penal d'aquest Tribunal Superior.

VI.- Contra aquesta última resolució, el Sr. X., advocat designat del Sr. J.A.R.C., en data 21-11-2018, formula incident de nul·litat demanant la seva anul·lació i que se'n dictes una nova que no vulneri el seu dret a la jurisdicció.

Per altressí, sol·licita que s'admeti el present incident de nul·litat amb efectes suspensius.

VII.- Per Aute de la Sala, de data 5-12-2018, es va decidir estimar l'incident de nul·litat d'actuacions promogut per la representació processal del Sr. Sr. J.A.R.C. i es va acordar anul·lar l'Aute de la Sala de 13-11-2018.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els que es fonamenta la recusació dels Magistrats Srs. J.M.A.C., Y.P. i M.C. són els que segueixen.

Quant al President del Tribunal Superior de Justícia, M.I. Sr. J.M.A.C., la recusació resta sense objecte, tota vegada que aquesta ja fou resolta per Aute de la Sala, de data 6-11-2018, en el que s'inadmetia a tràmit (a limine) la

recusació formulada en atenció als arguments que en el referit Aute s'exposaven.

Per tant, aquesta recusació ja ha estat resolta i ha restat sense objecte.

II.- Pel que fa a recusació dels dos altres magistrats, Sr. Y.P. i Sra. M.C., la causa de recusació es troba (art. 73 i), a criteri de la part recusant, en que van tenir coneixement del present assumpte amb anterioritat o en una instància diferent, ja que van dictar l'Aute 87/18, de 1-10-2018, i en el IV Considerant d'aquest Aute es resol indirectament el present recurs d'apel·lació.

Afegeix que l'Aute de 1-10-2018 no solament va resoldre la recusació sinó altres procediments i s'està emprant com a jurisprudència per a resoldre altres procediments que res tenen a veure amb la recusació.

La representació processal dels Srs. L.P.L.M., X.M.G., J.L.R.C. i J.A.R.C., va presentar escrit de data 14 de setembre de 2018, pel qual promovia la recusació dels M.I. Srs. J.M.P.C., E.A.F. i C.B.M., en el marc de la causa 6000173/2016, amb fonament en la causa prevista a l'apartat i) de l'exposat a l'article 73 de la Llei qualificada de la Justícia, article 10 de la Constitució i article 6 del Conveni Europeu de Drets Humans.

L'Aute de data 1-10-2018 refusava la recusació fonamentada en la vulneració del dret a la defensa i, per manca de llibertat d'expressió del lletrat recusant i enemistat manifesta amb el President del Tribunal, atès que la considerava extemporània.

Quant a la causa de recusació, consistent en haver estat demandats en data prèvia a la presentació de l'escrit de recusació, en el procediment urgent i preferent de l'article 41.1 de la Constitució, el Tribunal Superior la refusa perquè la demanda no ha estat admesa a tràmit i els magistrats no han estat demandats.

Pel que fa a l'al·legada enemistat manifesta amb el President del Tribunal de Corts es va entendre que l'incident s'havia d'examinar en el seu

context i que no tenia cap mena d'incidència en el correcte funcionament de la justícia.

I, en darrer terme, respecte de la causa consistent en la manca d'imparcialitat, en haver realitzat actes d'instrucció, la Sala entén, en el seu Considerant IV, que *“els esmentats Autes de 16 de juliol del 2018 no són actes d'instrucció, sinó actes mitjançant els quals el tribunal, assegura, a través de mesures cautelars les responsabilitats pecuniàries derivades d'una eventual sentència condemnatòria. No es pot doncs considerar que el Tribunal vulgui investigar un presumpte delicte de frustració de procediments executius, únicament vol verificar si els acusats mantenen el mateix patrimoni que tenien abans del seu processament, als efectes del seu embargament”*.

D'aquestes consideracions, la recusant entén que els magistrats han tingut coneixement previ de l'afer en un tribunal o instància diferent i que, per tant, se'ls ha d'apartar del coneixement de l'afer.

En resolucions anteriors hem sostingut que la noció de « coneixement previ de l'afer no equival a qualsevol coneixement, sinó que *“És evident que la causa en la que es pretén incardinar la recusació té a veure amb la imparcialitat objectiva i, en concret, en haver tingut un contacte o coneixement previ de l'assumpte. Però, també resta molt clar que per “coneixement” no significa el saber que una part vol exercir unes pretensions contra una altre, sinó que va molt més enllà. El coneixement de l'article 73 i) es refereix a que l'òrgan judicial o el magistrat s'hagi pronunciat sobre aquestes pretensions. El TEDH, en la sentència Hauschildt contra Dinamarca, abans referida, ja indica que “el simple hecho de que un Juez haya adoptado decisiones con anterioridad al proceso no puede, en sí mismo, justificar las dudas sobre la falta de imparcialidad” y lo mismo indica en la STEDH Castillo Algar contra España, de fecha 28-10-1998: “el simple hecho de que un Juez haya tomado decisiones antes del proceso no puede, por tanto, en sí mismo, justificar las aprehensiones en cuanto a su imparcialidad”* (Aute de 6-11-2018 –recusació del President-).

Així, que la Sala s'hagi pronunciat sobre que els actes realitzats no són d'instrucció sinó d'assegurament de la responsabilitat no comporta la realització de la causa de recusació. La causa continguda a l'article 73 i) requereix un coneixement previ de l'afer en una instància o en un tribunal diferent. Però això, s'ha d'entendre en el sentit que s'hi ha format part d'un tribunal que ha resolt en una instància diversa no es pot ara formar part del tribunal que ha de resoldre de nou el cas (per exemple derivat de la interposició d'un recurs d'apel·lació), però no significa que no es pugui resoldre pel mateix tribunal afers de les mateixes parts, com succeeix habitualment quan es resolen diversos processos judicials derivats de les crisis familiars o reclamacions contra un deutor pel mateix creditor o, fins i tot, quan la Sala analitza l'incident de nul·litat d'actuacions plantejat contra les seves resolucions fermes. És obvi que l'article 73 i) exigeix que el tribunal o la instància que ha conegut dels fets sigui diferent, tota vegada que el que es pretén és que a la doble instància els jutjadors siguin diferents i no coincideixin els que han resolt el supòsit.

Per tant, des d'aquesta òptica, la recusació plantejada ha de ser refusada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR la recusació formulada pel Sr. J.A.R.C. envers els Srs. Y.P. i M.C..

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem,
manem i signem.-